

„Amikor Pali - mert mi csak így szólítottuk - egy több mint két évvel ezelőtti szomorú őszi napon elment, emberi gyarlóságunkhoz híven csak akkor és az idő elteltével hatványozottan szembesültünk azzal, hogy mit veszítettünk. Ezt a veszteséget az általa oly gyakran alkalmazott, ezúttal ötös tagolásban szeretném érzékeltetni, így a távolba, de a feledés homályába nem vesző perspektívából.

Mindenekelőtt ide tartozik Pali szakmai teljesítménye, amelyet nem csak az általa létrehozott, sikeresen felépített és a hiánya által okozott megrázkódtatás után a mai napig is működő kutatóintézet, hanem tudományos és oktatási munkássága is fémjelez.

Másodsorban, akik valamennyire is jártasak a hazai kutatási, elemzési szféra hétköznapjaiban, azok tudják, hogy a szakmai kvalitások ehhez a munkához nem elegendőek. Szükség volt Pali tanári-mentori attitűdjére, felkészültségére, naprakészségére. Szükség volt politikai és ideológiai függetlenségére, nyitottságára, de legalábbis az eltérő vélemények, nézetek pozitív és a szakmai kritériumokat előbbre helyező megközelítésére. Ez utóbbit a kutatóintézet nyíltan deklarált céljára mellett a szakma és a média pártállástól függetlenül is elismerte.

Harmadsorban, szükség volt a sikeres szervezeti működés alapfeltételeként megjelölhető nagy betűs emberi tulajdonságokra is, amelyek lehetővé tették, hogy Pali meg tudjon magának nyerni fiatal, tehetséges kutatókat, akik a kutatóintézeti működés mindenkori vázát jelentették. De alkalmas volt arra is, hogy a szakmai és üzleti kapcsolatokat a megfelelő és a partnerek elismerését is kiváltó szinten tudja menedzselni.

Negyedszer, a kollegiális és baráti kapcsolatból származó információkra alapozva, Pali mindenképpen egy példás férj és családapa volt, amely a jelentős szakmai- és munkateljesítmény mellett is egy kimagasló személyiség körvonalait rajzolta fel.

Végül, de jelentőségét tekintve nem alárendelt módon, meg kell említeni azt a mentalitást, ami mindenkoron sugárzott belőle. Pali, sokunkkal sok tekintetben ellentétesen, hitt abban, amit csinált. Hitt annak értelmében és hitt annak sikerében is.”

Borkó Tamás, közgazdász, doktorandusz, az ICEG Európai Központ volt munkatársa, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének makrogazdasági elemzője